

Ведуча. Добрий день, любі друзі! Раді вітати вас у цім залі!

Ведучий. Свята приходять і відходять, змінюються дати і події, їх забувають і відроджують. Але День Вчителя святкуватиметься завжди.

Ведуча. Адже всім ми проходимо крізь щедре і любляче серце вчителя.

(Музичний номер) “Весела пісенька”

Ведучий. Дозвольте оголосити програму нашого свята. Повідомляємо: в кількості годин вона твердо не виражена, тарифній сітці не відповідає, і переписувати, як то кажуть, хай вас Бог боронить, не рекомендується.

Ведуча. А що рекомендується?

Ведучий. По – перше – сміх, по – друге – гумор,

По – третє – жарт, а по – десяте – веселощі.

Голос. Сенсація, сенсація! Вперше у нашій школі відбудеться сеанс магії, який проводить лауреат шманалівської премії Елеонора Побрехунська — народна провидиця, знахарка та пророчиця. Все скаже, як у воду гляне: що було, що є, що буде...

Сцена освітлюється. На сцену виходить Елеонора, в руках у неї підзорна труба.

Елеонора. Бачу, бачу в залі панує нездорова атмосфера! (Наводить трубу на зал, дивиться.) Ви усі потребуєте радикального лікування від депресії, синдрому хронічного бажання підвищення зарплати, алергії на класне керівництво, ідіосинкразії до поурочних планів... Тут треба щось робити! Ану ж подивимось, що зорі провіщають вашій школі. *(Дивиться вгору.)* О, бачу, до вас наближається чергова перевірка!

На сцену виходять директор та завучі.

Директор. Колеги! Гадаю, вас не застала ця звістка зненацька. Ану, де наша головна «Книга Темряви», контрольнo-візитаційна?

1-й завуч подає директорові велику книгу. Директор бере її, відкриває.

Чи нічого тут не змінилося? Ні, наче нічого... А де, інші «Книги Темряви»? Це ж тільки перший том. А де наступні?

1-й завуч. Усі книги є! Все на місці!

2-й завуч. І книга наказів, і книга педрад...

Директор. *(продовжує гортати книгу).* Чую, він уже наближається!

У цей час на сцену виходить Інспектор, децю зверхньо позирає на присутніх.

Директор. В «Книзі Темряви» сказано: І прийде він..

Інспектор. Не «прийде», а я вже прийшов!

Директор та завучі (разом). Сила трьох допоможе нам його здолати!

Інспектор. Документацію вашу розглядати... я не буду. Вона бездоганна. Завдяки їй ви вийшли у фінал конкурсу. Але є деякі аспекти роботи *(підіймає повільно вказівний палець)*, які я хочу перевірити. Розкажіть мені для початку про клімат у вашій школі.

Інспектор сідає на стілець збоку на сцені. Він уважно стежить за всіма подіями протягом свята, щось занотовує в блокнот. Звучить музика пісні «Погода в домі», на сцену виносять імпровізовану карту школи. Директор та завучі по черзі беруть указку та розповідають по карті.

Директор. В кабінеті директора очікується мінлива хмарність з проясненнями під час наради. Проте не виключається можливість сильної грози з градом та шквалами в разі невиконання наказу № 13.

2-й завуч. До кабінету фізики наближаються магнітні бурі внаслідок лавини дослідів. У кабінеті хімії кислотних дощів не передбачається. У кабінеті інформатики — повний штіль: всі комп'ютери зависли. А з боку їдальні віє приємний апетитний бриз.

1-й завуч. У бібліотеці ясно та сонячно. Проте на перервах різке посилення тиску в зв'язку з припливом читачів. У шкільних гуртках полярний день продовжується аж до 31 травня.

Інспектор. Вражений! Вражений!

На сцену виходять учні.

1-й учень. Та що там «вражений»? Ви ще не знаєте про наших вчителів: які вони в нас!

Інспектор. Ну-ну! І які ж?

Учні (разом). Учителі в нас — супер-клас!

Учень1. Вони схожі на зиму, бо вміють остуджувати гарячі голови, розв'язувати здавалось би, нерозв'язні конфлікти.

Учень2. Вони схожі на весну, бо наділені магічною здатністю вирощувати найпримхливіші квіти щирих дитячих усмішок навіть у холодну пору року.

Учень3. Вони схожі на літо, бо щедро, як і літнє сонце, віддають свою енергію, часом не залишаючи собі ані крихти.

Учень4. Та найбільше вони схожі на осінь своїм золотом душі, щедрими плодами своєї праці.

(Музичний номер) “Перша вчителька”

Ведуча. Якщо ви запитаете в учнів, чого їм найбільше хочеться від учителів. То почуєте різні відповіді: хтось проситиме вищої оцінки, хтось рівноправності, хтось мріятиме про вчительську неухважність. Але всі без винятку учні погодяться з тим, що вчитель повинен усміхатися.

Ведучий. Так-так, усмішка – то чи не найбільший учительський скарб, адже щира посмішка відкриває двері душі. Тож ми хочемо, щоб ви посміхалися частіше.

Ведуча. І ми надіємося, що засвітитися добрим усмішкам на ваших устах допоможуть школярські мрії.

Коли втомлюся я життям щоденним

І зарясніє двійками щоденник,

В країну мрій чудову полечу

І там уже намірюсь досхочу.

Побачу я там диво пречудове.

Якщо цікаво – слухайте, панове.

Ось мрія з мрій за номером один.

Бригада лікарів у протигазах

Шукає в школі знов якусь заразу,

Щоби оголосити карантин.

Ось мрія номер два (вона простіша).
Зробились вересневі дні тепліші,
Шкільне подвір'я гаморить від ранку –
Привіз директор зламану шарманку,
Працюють вчителі-трудовики.
Паяють щось, закручують гайки.
Щоби носив по середях шарманку
Черговий клас від вечора й до ранку.

Гуцульська мрія – мрія номер три
(її я бачу начебто з гори).
Ось вчитель хімії завів свою машину
І виїхав мерщій на полонину.
Щоб «дистилятори» пускали дим до неба.
(А що, гуцулам хімії не треба?)»

Четверта мрія дуже екзотична
(вона таки для Малина незвична)
Ось величезний білий теплохід
І по Ірші він пробирається убрід –
Він забере до Англії на місяць
Усіх шкільних англійських міс та місіс.

Ось пречудова мрія номер п'ять.
В ній вчителі із завучем сидять,
Такі веселі й зовсім не похмурі,
Бо в розклад пишуть лише фізкультуру!

Ось шостий номер – мрія романтична
(чомусь подумалось про Рим античний).
Зібралась зарубіжничка в Париж,
Взяла берет і пару гарних лиж.
(Ану закине доля в Піренеї,
А лиж, гляди, не буде в неї).

Про фізичку помріяти непросто,
Вдалась вона і розумом і зростом,
Та все ж знайдеться в неї слабина –
Розумну книжку любить в нас вона.
Тому я мрію про такий талмуд,
Десь на півпуда або цілий пуд.

А це ось мрія номер вісім штрих
(цю мрію мріяти, повірте, що не гріх).
Засіла інформатика у неті,
А діти що? Літають, як комети.

Дев'ята мрія – то бібліотечна.

Вона – по правді скажу – небезпечна,
Бібліотекарі за неї ой прибіють,
Бо то для них страшніше за торттури,
Як школярі книжки в макулатуру
Усі організовано здають.

А як вам номер десять? Гарна мрія?
(від неї я конкретно так балдію).
В ній математики посеред двору стали –
Трикутника собою збудували –
І ну товкти футбольного м'яча.
О Господи! А як вони кричать!

Ну от і все, закінчився урок –
З країни мрій виводить нас дзвінок.
(Музичний номер) "Перше кохання"

Ведуча. Мрії – це прекрасно!

Ведучий. Але не будемо відриватися від реальності.

(Сценка "Виховання дитини по телефону")

(вчителька дзвонить по телефону)

Вчителька

Алло, синок привіт, як там твої справи? Я дзвоню із школи. У нас сьогодні педрада.
Я сьогодні затримаюсь. Ви там з татом якось без мене, добренько. Уроки вивчив?
А що вам задавали? Палички? Ой молодець? І кружечки? А, то ти кругленькі намалюй,
кругленькі кружечки. Ну все, бувай.

Ведучий

Минуло п'ять років
(вчителька дзвонить по телефону)

Вчителька

Алло, синок, привіт, це твоя мама. В нас сьогодні дискотека, я затримаюсь. Ти там з татом
без мене. Ви поїли? Як немає? А макарони? Ще вчора з'їли? А каша? Вже з'їли? А, то
скажи, хай тато купить сухариків, зробиш собі чайку. Ну добренько, все, цілую, бувай.

Ведучий

Пройшло десять років
(вчителька дзвонить по телефону)

Вчителька

Алло синок, привіт, як там твої справи? Добре? Уроки вивчив? Як не задають? Взагалі не
задають? Що, ти вже в інституті? Синок, а в якому?

Ведучий

Минуло п'ятнадцять років.
(вчителька дзвонить по телефону)

Вчителька

Алло, синок, це мама Як не синок? Внучок? Ой, внучок, я геть замоталась, в нас сьогодні
збори батьківські. Ну ви з батьком якось без мене? А з дідусем? Ви там поїли, так?
А що у школі задавали? Палички? Ааа... І кружечки? А, то ти кругленькі намалюй,
кругленькі кружечки, добренько. Молодець. Ну все, бувай.

(Музичний номер) “Ищу тебя”

Ведуча. А зараз новини книжкового ринку. На прилавках книгарень з'явився короткий педагогічний словник під редакцією шкільного воєнрука.

Ведучий ШКОЛА — це певним чином організована сукупність цеглин, скла й шиферу, наповнена учнями, учителями, партами й іншим інвентарем, що стоїть рівно винятково через недогляд старшокласників!

Ведуча. УЧЕНЬ — це сукупність ліні, дурниць і дарма витрачених зусиль, який переміщається школою за допомогою стадного інстинкту, почуття голоду чи стусана!

Ведучий ПРИБИРАННЯ ШКІЛЬНОЇ ТЕРИТОРІЇ — комплекс заходів із псування шкільного інвентарю, витоптування газонів і вкорочування життя класного керівника.

Ведуча. ЖУРНАЛ — сукупність аркушів у клітинку, що сприяє засвоєнню шкільної премудрості шляхом занесення оцінок!

Ведучий ОСТАННІЙ ДЗВІНОК — звук, який здається зменшеною копією церковного дзвону, що сповіщає шкільних парафіян про прийдешнє пришествя царства небесного (у просторіччі — відпустка) та виганяє зі школи бісів... на канікули!

Ведуча. Навчальний рік щойно розпочався, а наші вчителі вже планують свою відпустку!

(Сценка «Учительська утопія»)

Директор. Шановні колеги, не потрібно нікому нагадувати, що скоро літні канікули. От тільки не треба цього протесту, не треба! Як собі хочете, але жодну людину просто так від виконання посадових обов'язків не звільню. А якщо звільню, то лише через дуже поважну причину. Автономне Охрімовичу, зачитайте, будь ласка, план поїздок на літо.

Завуч. Шановні колеги, з відділу освіти прийшов наказ №56913, яким нас зобов'язують їхати у відрядження. Отже, ви, Полікарпе Полікарповичу, з 10 липня по 10 серпня вивчаєте наскельний живопис австралійських аборигенів...

Полікарп П. Ні, вони там знущаються! Я ж минулого року у пустелі Наска місяць блукав! А тепер Австралія?!

Завуч. Тіштеся, що не Антарктида, бо онде Марії Станіславівна таки доведеться до пінгвінів їхати.

Марія С. Доки картоплю не викопаю, ні про яку Антарктиду і мови бути не може!

Завуч. У листопаді поїдете, коли там літо почнеться. Далі. Михайло Онисимовичу, вам цього року доведеться Берінгову протоку перепливати.

Михайло Онисимович. Я свою байдарку не дам і крапка. Минулого року біля Вогняної Землі мені правий борт крижина подряпала.

Завуч. Таки вам особисто чи вашій дорогоцінній байдарці?

Михайло Онисимович. От тільки не треба під'юджувати. Якщо відділ освіти не дасть байдарки, то я нікуди не попливу.

Завуч. Добре. Я передзвоню. Астрєя Тибальдівна поїдете на острів Пасхи збирати гербарій.

Астрєя Тибальдівна. Але ж там рослинність бідненька, а їхати півсвіту.

Директор. Ну ви як діти маленькі, чесне слово. Вам же роботи менше!

Завуч. Пелагіє Гортензіївно, якщо ви цього року не поїдете в Ангкор, то вам «старшого вчителя» знімуть.

Пелагіє Гортензіївна. Не мають права. У мене стаж! А до їхньої Уганди я не могла торік поїхати, бо у мене тиск піднявся.

Директор. Торік через вас Мирон Архипович змушений був їздити на Аляску і на Кергелен.

Пелагіє Гортензіївна. Він ще молодий, може їздити. А я на тому Кергелені кожен камінчик вивчила.

Директор. Не буду пояснювати, що невикористані гроші для нас означають обрізання премій. І, будь ласка, здайте плани навчальних екскурсій на цей рік. Жоден учитель із нашого колективу ще не здав планів.

Полікарп Полікарпович. Я здав ще місяць тому!

Директор. Будьте серйозні. Що це за план? Ви що, перший рік на роботі? Всі ваші екскурсії піші! Вам нагадати міністерські вимоги? Піших максимум 5%! 25% - авіоекскурсій, 40% - морських і не менше 30% наземним транспортом.

Полікарп Полікарпович. Добре. Що хоч космічних не придумали...

Завуч. До речі, хто цього року атестується, має зробити не менш 100 обертів навколо Землі на космічному кораблі. У мене в кабінеті лежить графік. Прошу ознайомитися.

Астрєя Тибальдівна. А я висоти боюся!

Завуч. Який же ви після того педагог? А пам'ятаєте слова про вчителя, якого поставили на таку висоту, на якій він ще досі не стояв? Він висоти не боявся. До речі, через сім років планується політ на Марс. Так що готуйтеся. Дякую всім за увагу.

Дорогі вчителі! Ми вам дякуємо щиро
За терпіння і працю, за чесні слова.
Ми в цей день вам бажаємо щастя, миру, добра.

Дорогі вчителі! То найліпша робота -
У дитячій душі запалити вогонь,
Той вогонь, що зуміє все зло побороти,
Ставши ніжним теплом розпростертих долонь.

У серці кожного педагога звучить своя струна.

Кожен із вас унікальний і неповторний не схожий ні на кого.

Ви торкаєтесь серцем до душі своїх учнів, а те зернятко, що ви плекаєте, виростає у буйний колос. Вірте ж у мрії і не скоряйтеся долі.